

Denk altijd aan uw dood

Dionysius Spranckhuysen verhaalt van keizer Maximilianus I het volgende:

Toen aan hem te Innsbruck een heerlijk paleis vertoond werd, dat pas voor hem gebouwd was, fluisterde hij zijn oudste kamerling deze woorden in het oor: 'Wat deze werklieden hier gemaakt hebben, is een voortreffelijk meesterstuk. Niettemin staat het mij niet aan. Ik denk een ander huis te laten timmeren, dat mij veel beter zal passen'.

Kort daarna liet hij in het geheim zijn doodkist en zijn doodskleed klaarmaken en wat zijn dood lichaam nog meer nodig zou hebben. Daarna sloot hij de kist, dekte haar toe en liet haar thuis bewaken. Vele aanzienlijke heren wisten niet beter of het was de schatkist van de keizer. Als hij op reis ging nam hij haar per boot of wagen met zich mee, wel vijf jaren voor zijn dood, om nimmer te vergeten, dat hij zich tot het sterven moest bereiden.

Scipio zei: 'Het ganse leven van een wijs man is niet anders dan een gedurige overdenking van de dood'.